

Hon trivs både framför och bakom kameran

Alexandra Dahlström blev rikskändis som 14-åring efter sin roll som Elin i *Fucking Åmål*. Nu, efter drygt tio år, kan hon förutom skådespelerska även kalla sig regissör, och hon är redan inne på sin tredje kortfilm.

- Den ska handla om väldigt unga människor och en väldigt intensiv livsglädje, säger Alexandra på telefon från Göteborg där hon på stadens filmfestival just visat sin film *Kom hit!*
- Det gick bra. Jag är ju stolt över den, men det är alltid lite pirrigt när man har visningar.

Första gången hon regisserade var i gymnasiet då hon och en vän satte upp *Medea*. Arbetet med manuset tog fyra månader, men pjäsen blev lyckad och drog in en hel del pengar till den kommande skolresan. Sen dröjde det några år innan hon återupptog regissörsrollen. I fjol kom hennes första film *Lacrimosa*.

- Det var en helt egenfinansierad kortfilm. Jag och en kompis som är filmfotograf flög ner till Rom med en super 8-kamera. Filmen kom in direkt i 1 km filmsektionen på Stockholms filmfestival, och då tänkte jag att det var helt rätt! Det var roligare än något annat som jag gjort i mitt liv.

När Alexandra var liten drömde hon aldrig om att bli skådespelare, däremot var hon ganska säker på att hon ville göra något annorlunda. Men i och med genombrottet som Elin i *Fucking Åmål* har det snurrat på. Nu varvar hon skådespeleri med regi och säger att det fungerar utmärkt och att hon inte vill välja bort något.

- Som skådespelare är man mer någon annans instrument, och som regissör är man med i processen från början och har en mer övergripande bild. Men jag älskar skådespeleri och kan inte leva utan det.

Hon påpekar att som regissör är det viktigt att veta vad man gör, men att det också måste finnas en lyhördhet inför sina medarbetare. Att hon jobbat med olika delar inom filmen är en stor fördel.

- Jag tror att det har gett mig en annorlunda utgångspunkt som regissör. Jag har varit med på så många inspelningar så jag vet när de är bra på det de gör och när de inte är så bra.

Något som skiljer Alexandra från många andra regissörer är hennes inblick i hur det är att vara tonåring i dag. Och hon säger att hon tycker mycket om unga människor.

- Det producerar väldigt mycket ömhet när man ser dem. Det finns något väldigt oförstört när man är ung. Och allt är på en knivsegg. Det är såna enorma emotionella berg- och dalbanor och det är så härligt.

Men hon tillägger att hon även gillar vuxenheten.

- Det finns en helt annan tyngd i det. Och som vuxen kan man njuta mer av bergen och dalarna.

